

Ránki György (1930 – 1988)

Rövid, súlyos szenvedés után 1988. február 19-én elhunyt Ránki György, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja, a Történettudományi Intézet igazgatója.

Halálával egy bámulatosan ívelő, harmónikus tudósi pálya szakadt ketté, kegyetlen hirtelenséggel. Magyarország gazdaságtörténetével kezdett foglalkozni még egyetemi hallgató korában, alighogy végzett, már megjelent Berend T. Ivánnal közösen megírt első könyve. S azután jöttek sorra a többiek, a hű társszerzővel vagy egyedül megfogalmazott művek. A magyar társadalom története, a külpolitika alapvető kérdései. S ahogy folytatta az ernyedetlen kutatást, egyre bővült a látókör és a tematika. Közép-Kelet-Európa, majd egész Európa gazdasága, és már nem csupán a 20. század, hanem a megelőző is. Olyan nagy számban, bőségben ontotta az egyre újabb alkotásokat, ahogyan csak kiemelkedően nagy szellemek képesek rá. És mindig önálló volt, eredeti, mindig tudott új anyagot találni, új szempontokat hasznosítani.

Nyolc éven át az Egyesült Államok egyik egyetemén is oktatott, szinte mellékesen ezt is győzte. De már jóval korábban nemzetközi szinten is elismert tudós volt, Magyarország méltó képviselője számtalan nemzetközi kongresszuson, konferencián, szimpóziumon, nem keveset ezek közül maga szervezett meg és rendezett. A Nemzetközi Történettudományi Bizottság 1985-ben választotta első alelnökévé, az 1990-es történész világkongresszus szervezése kötötte le erejét.

És minden elfoglaltsága, tudományos tevékenysége mellett, mindenképp fölött ember volt, egyszerű, szeretetreméltó, megértő mások gondjai iránt. Mindenről és mindenkiről tudott, és mindenkinek segített. Folyóiratunk is rengeteget köszönhet ennek a segítségnek. Vesztésünk fájdalmas és pótolhatatlan.

(Niederhauser Emil)